

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 39C/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119210227
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Andrea Škapincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7119210227.4

Uznesenie

Okresný súd Košice I v spore žalobcu: J.. W. Ď., N.. XX.X.XXXX, A. S. XX, XXX XX A.va, právne zastúpený: BAJO LEGAL, s.r.o., so sídlom Landererovova 8, 811 09 Bratislava, IČO: 36 860 581, proti žalovanému: Q.. M.Í. A., P. B. B. P. X, XXX XX K., správca konkurznej podstaty úpadcu HORIZONT SLOVAKIA, a.s., IČO: 31 731 368, so sídlom Kováčska 63, 040 01 Košice, o obnovu konania sp.zn. 20C/87/2006, takto

rozhodol:

- I. Návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V, sp.zn. 12C/46/2019, z a m i e t a.
- II. Žalobu na obnovu konania vedeného Okresným súdom Košice I pod sp.zn. 20C/87/2006, o d m i e t a.
- III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou na obnovu konania zo dňa 9.9.2019 sa žalobca domáhal povolenia obnovy súdneho konania, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 20C/87/2006. Žalobca v žalobe tvrdil, že dňa 5.4.2006 právny predchodca žalobcu podal proti žalovanému žalobu o náhradu škody vo výške 229,038,04 EUR s prísl.. Rozsudkom č.k. 20C/87/2006-368 zo dňa 11.5.2015 súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 12.144,- EUR. Odvolací súd Rozsudkom z 12.5.2016, č.k. 2Co/553/2015-408, právoplatným dňa 7.9.2016, rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalobca bol názoru, že súd prvého stupňa v spore sp.zn. 20C/87/2006 nevykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor, sp.zn. V 454/02, a to napriek tomu, že spis bol ku konaniu priložený a právne významná bola i otázka, či bol žalobca povinný zmluvnú pokutu uhradiť, pričom táto nebola explicitne zodpovedaná. Žalobca dňa 4.10.2016 podal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, pričom dovolací súd dovolanie odmietol Uznesením sp.zn. 4Cdo/225/2017, právoplatným dňa 22.5.2018. Zároveň Ústavný súd SR uznesením zo dňa 1.8.2018, č.k.: IV ÚS 454/2018-15 sťažnosť žalobcu odmietol ako oneskorene podanú. Európsky súd pre ľudské práva rozhodnutím zo dňa 13.6.2019 vyhlásil sťažnosť žalobcu zo dňa 26.3.2019, č.17992/19, za neprijateľnú. Žalobca uviedol, že vyčerpal všetky účinné prostriedky na zmenu alebo zrušenie rozsudkov, preto podľa jeho názoru žaloba na obnovu konania je prípustná. Podľa jeho názoru mohol obnovu konania uplatniť najskôr dňa 25.6.2019, vzhľadom na to, že doručením rozhodnutia ESLP už nebolo možné dosiahnuť zmenu alebo zrušenie rozhodnutia inak. Zároveň navrhol konanie o povolení obnovy konania prerušiť postupom podľa § 164 CSP až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V o žalobe žalobcu zo dňa 9.9.2019 proti W. W. o otázkach, ktoré môžu mať význam pre rozhodnutie o povolení obnovy konania.

2. Na preukázanie tvrdených skutočností žalobca ako listinný dôkaz predložil Odpoveď Kancelárie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorou sťažnosť č. 17992/19 súd vyhlásil za neprijateľnú a Uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 454/2018-14 z 1.8.2018.

3. Žalovaný vo vyjadrení z 24.1.2020 uviedol, že podľa jeho názoru žalobca podal žalobu oneskorene, po uplynutí lehôt podľa § 403 ods. 1 a 3 CSP. Domnieval sa, že nie je pasívne v spore legitimovaný,

keďže v čase podania žaloby nebol správcom konkurznej podstaty spoločnosti HORIZONT SLOVAKIA a.s.. Navrhol žalobu odmietnuť v zmysle § 413 ods. 1 písm. a) a e) CSP.

4. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 11.3.2020 opakovane uviedol, že nevykonanie dôkazu oboznámením sa s obsahom spisu Okresného úradu Bratislava, sp. zn. V 454/02 je novou skutočnosťou, zakladajúcou prípustnosť obnovy podľa § 397 písm. a) CSP. Nebolo vinou žalobcu, že súd prvého stupňa nevykonával dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, hoci spis bol na návrh žalobcu priložený k spisu. Považoval za novú skutočnosť rozhodnutie vecne a miestne príslušného súdu o povinnosti právneho predchodcu žalobcu uhradiť zmluvnú pokutu Q.. W. a o uložení povinnosti vrátiť žalobcovi sumu 229.038,04 EUR s prísl.. Nebolo vinou žalobcu, že súd prvého stupňa nevyriešil túto otázku ako predbežnú otázku, ale ju prvýkrát spomenul vo vyhotovenom rozsudku. Žalobca mal za to, že žalobu podal včas, po vyčerpaní všetkých účinných právnych prostriedkov na zmenu a zrušenie rozsudkov v trojročnej lehote od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku súdu prvého stupňa. Podľa jeho názoru žalobca mohol dôvody obnovy konania prvýkrát uplatniť 25.6.2019, keďže až doručením rozhodnutia ESLP už nebolo možné dosiahnuť zmenu alebo zrušenie dotknutých rozsudkov inak. Považoval žalobu za podanú včas a nie o zjavne nedôvodné podanie. Navrhol, aby súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V, o uložení povinností žalovanému Q.. W. vrátiť žalobcovi sumu 6.900.000,- Sk s prísl., pričom predmetom sporu je aj určenie, či právny predchodca žalobcu bol povinný uhradiť Q.. W. zmluvnú pokutu na základe zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a Q.. W. z 2.4.2004.

5. Uznesením č.k. 39C/26/2019-80 z 31.7.2020 súd vyzval žalobcu, aby uviedol, v akom rozsahu napáda Rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 20C/87/2006, uviedol dôvody obnovy a skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba bola podaná včas, ako aj označil a predložil dôkazy na preukázanie dôvodnosti žaloby.

6. Žalobca v podaní z 22.9.2020 doplnil, že žaloba bola podaná včas, žalobca si mohol dôvody obnovy konania prvýkrát uplatniť najskôr dňa 25.6.2019, vzhľadom na to, že doručením rozhodnutia ESLP už nebolo možné dosiahnuť zmenu alebo zrušenie rozsudkov inak. Podľa jeho názoru lehota na podanie žaloby neplynie iba od okamihu, keď sa subjekt mohol dozvedieť o dôvode obnovy, ale alternatívne aj odo dňa, keď dôvod obnovy konania mohol dotknutý subjekt uplatniť. Domnieval sa, že uplatniť dôvod obnovy nemohol skôr ako pred doručením rozhodnutia ESLP, keďže do toho okamihu nebola splnená podmienka podľa § 399 CSP, pretože by bola odmietnutá žaloba podľa § 413 ods. 1 písm. c) CSP.

7. Podľa ust. § 397 písm. a) CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

8. Podľa § 399 CSP, žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

9. Podľa ust. § 403 ods. 1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote 3 mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

10. Podľa ust. § 403 ods. 1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

11. Podľa ust. § 413 ods. 1 písm. a) a e) CSP, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene, e) je zjavne nedôvodná.

12. Podľa ust. § 123 ods. 3 CSP, lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

13. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že na jej uplatnenie musia byť dané osobitné dôvody a splnené zákonné predpoklady. Súd sa v prvom rade zaoberal posúdením či žaloba na obnovu konania bola podaná včas.

14. Súd zistil, že žaloba na povolenie obnovy konania bola podaná v objektívnej lehote, keďže Rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 20C/87/2006-368 zo dňa 11.5.2015 nadobudol právoplatnosť v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č.k. 2Co/553/2015-408, dňa 7.9.2016. Žalobca žalobu na obnovu podal na súd 9.9.2019, pričom bola dodržaná 3-ročná objektívna lehota, ktorá začala plynúť dňa 8.9.2016 a skončila dňa 8.9.2019, v nedeľu, najbližší deň bol 9.9.2019 (v pondelok). Povolenia obnovy konania sa v prejednávanej veci domáha neúspešná strana v spore 20C/87/2006, ktorá však svoj návrh (žalobu) nepodala v zákonom stanovenej subjektívnej lehote. Súd uvádza, že v zmysle § 403 ods. 1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote 3 mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

15. Žalobca v konaní neuvádza, kedy sa o skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch spôsobilých mu privodiť lepšie rozhodnutie v jeho prospech dozvedel, avšak argumentuje, že mohol dôvody obnovy konania prvýkrát uplatniť najskôr dňa 25.6.2019, vzhľadom na to, že doručením rozhodnutia ESLP už nebolo možné dosiahnuť zmenu alebo zrušenie rozsudkov inak skôr. To znamená, že žalobca tento deň označil za deň, kedy mu začala plynúť subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania.

Súd je názoru, že žalobca sa o ním tvrdenom nevykovaní oboznámenia spisu V 454/02 dozvedel najneskôr od momentu, keď sa oboznámil s doručeným rozsudkom súdu prvého stupňa, ktorého obnovu žiada. Súd navyše uvádza, že práve žalobca navrhol pripojenie existujúceho dôkazu (spisu V 454/02), vo svojom odvolaní tiež uvádza skutočnosti z tohto spisu, pričom z odôvodnenia rozhodnutí súdu prvého stupňa (str.9), odvolacieho súdu (str. 7) aj dovolacieho súdu (str.10) vyplýva, že súdy sa týmto dôkazom (konaním V 454/02) zaoberali.

Pokiaľ ide o druhý dôvod obnovy konania, žalobca sa o ním tvrdenej existencii predbežnej otázky či nevysporiadaní sa s predbežnou otázkou týkajúcou sa posúdenia, či právny predchodca žalovaného bol povinný platiť zmluvnú pokutu tretiemu subjektu, dozvedel rovnako najneskôr od momentu, keď sa oboznámil s doručeným rozsudkom súdu prvého stupňa, kde v odôvodnení je uvedené, že zmluvná pokuta je uplatňovaná ak došlo k zavinenému porušeniu povinnosti, preto je na mieste otázka, či žalovaný (v tomto spore žalobca) vôbec bol povinný zmluvnú pokutu uhradiť. Súd sa nedomnieva a z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa sp. zn. 20C/87/2006 nevyplýva, že posúdenie povinnosti zaplata zmluvnej pokuty tvorilo pre súd otázku predbežnú. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu odvolacieho sp. zn. 2Co/553/2015 vyplýva, že predbežnou otázkou bolo konanie o návrhu na vklad V 454/02 a nie konanie o povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu. Súd sa nestotožnil s tvrdeniami žalobcu, že uplatniť dôvod obnovy nemohol skôr, ako pred doručením rozhodnutia ESLP, keďže do toho okamihu nebola splnená podmienka podľa § 399 CSP. Z ust. § 397 CSP vyplývajú dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania, za existencie ktorých je prípustná žaloba na obnovu konania proti právoplatnému rozsudku. Z ust. § 399 CSP vyplýva, že ak by existovali dôvody obnovy konania podľa § 397 CSP, ale zmenu alebo zrušenie rozhodnutia je možné dosiahnuť iným procesným postupom, nie je žaloba na obnovu konania prípustná. Súd vykladá § 399 CSP tak, že pokiaľ je možné iným konaním zmeniť alebo zrušiť právoplatné rozhodnutie, obnova konania je za takej situácie neprípustná. Bolo možnosťou žalobcu využiť voči právoplatnému rozhodnutiu mimoriadny opravný prostriedok, podať ústavnú sťažnosť, ako aj sťažnosť na ESLP, uvedené konania môžu a nemusia skončiť v objektívnej lehote na podanie žaloby na obnovu konania, preto ich použité oprávnenou stranou je pre účely plynutia subjektívnej lehote na podanie žaloby na obnovu konania irelevantné a využitie mimoriadnych opravných prostriedkov, či sťažností, nemá podľa názoru súdu žiaden súvis. Voči právoplatnému rozsudku za podmienok podľa § 397 CSP mohol žalobca podať žalobu na obnovu konania, pokiaľ sa domnieval, že po právoplatnosti rozsudku sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Lehota na podanie žaloby na obnovu konania, určenie začiatku plynutia lehote je uvedená v § 403 ods. 1 a 2 CSP a beží bez ohľadu na znenie § 397 CSP. V uznesení NSSR sp.zn. 5Cdo/11/2017 dovolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 285/2015 z 10. júna 2015, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že podstatou subjektívnosti lehote je, že začiatok jej plynutia sa odvodzuje od subjektívneho momentu, t.j. od momentu, kedy subjekt, na ktorý sa právna norma viaže, subjektívne vnímal určitú skutočnosť vonkajšieho sveta. Zákonodarcu v znení právnej normy ani v prípade, že dôvodom obnovy konania je rozhodnutie, neviaže začiatok jej plynutia na moment nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktoré je dôvodom obnovy, na rozdiel od lehote objektívnej, ktorú jednoznačne v znení ustanovenia § 230 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku na moment právoplatnosti viaže (v tomto prípade ide o moment právoplatnosti rozsudku, o ktorého obnovu ide).

16. Súd zároveň uvádza, že žalobu na obnovu konania je možné považovať i za zjavne nedôvodnú, keďže nie je splnený žalobcom uvádzaný predpoklad podľa § 397 písm. a) CSP. Žalobcom označený dôkaz spisom V 454/2002 nie je novým dôkazom, existoval už v čase rozhodovania súdu, voči rozhodnutiu ktorého žalobca podal žalobu o povolení obnovy konania. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uviedol svoje zistenie z vykonaného dokazovania obsahom spisu V 454/2002, pričom aj žalobca v odvolaní a dovolaní sa k dôkazu vyjadroval, uviedol skutočnosti, ktoré majú vyplývať z tohto dôkazu. Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia, dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní a nemožnosť označiť či predložiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu, v tomto prípade nešlo o prípad nevykonania možného dokazovania súdom (viď odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa v spore sp.zn. 20C/87/2006 str. 9 je uvedené zistenie z pripojeného spisu V454/02). Zároveň dôvodom

obnovy konania môžu byť iba skutočnosťami, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia, ktoré žalobca touto žalobou napáda, avšak bez svojej viny ich nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalobca netvrdí, ako mu môžu ním označené dôkazy privodiť priaznivejšie rozhodnutie a tiež nie je zjavné, prečo dôkazy neboli žalobcom využité i prečo ide o nové dôkazy. Súd je názoru, že žalovaný v odvolaní voči rozsudku použil dôkaz(skutočnosť) zo spisu V 454/02). Konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava V začalo až po právoplatnom skončení sporu, v roku 2019, neprebíha inter partes, nejde v zmysle § 397 písm. a) o nový dôkaz, rozhodnutie či skutočnosť, je to prebiehajúce konanie. Výsledok sporu sa netýka predmetu sporu sp.zn. 20C/87/2006 a nemá na spor vplyv v rovine posúdenia potrebného pri rozhodovaní o žalobe na obnovu konania. Zároveň podľa súdu a ani z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa sp. zn. 20C/87/2006 nevyplýva, že posúdenie povinnosti zaplata zmluvnej pokuty tvorilo pre súd otázku predbežnú. Taktiež konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V je medzi inými stranami sporu. Súd považuje žalobu za zjavne nedôvodnú, pretože nie sú dôvody na jej podanie v zmysle § 397 CSP, keďže po právoplatnosti rozsudku nie sú tu skutočnosťami, rozhodnutiami alebo dôkazmi, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

17. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že neboli splnené zákonné predpoklady prípustnosti žaloby na obnovu konania a že je daný dôvod podľa § 413 ods. 1 písm. a) a e) Civilného sporového poriadku na odmietnutie žaloby na obnovu konania.

18. Podľa ust. § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konania prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

19. Právna úprava rozlišuje medzi obligatívnym a fakultatívnym prerušením konania. Fakultatívne prerušenie konania je upravené v ustanovení § 164 CSP, v zmysle ktorého ako jediný fakultatívny dôvod prerušenia konania normuje zákon dôvod, že prebieha súdne alebo správne konania, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd samotný dal na takéto konanie podnet. Fakultatívne prerušenie konania znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť.

20. Vzhľadom k tomu, že spor vedený na Okresnom súde Bratislava V neprebíha inter partes, nejde v zmysle § 397 písm. a) o nový dôkaz, rozhodnutie či skutočnosť a z dôvodu, že výsledok tohto sporu sa netýka predmetu sporu sp.zn. 20C/87/2006, ako aj z dôvodu, že podľa súdu a ani z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa sp. zn. 20C/87/2006 nevyplýva, že posúdenie povinnosti zaplata zmluvnej pokuty tvorilo pre súd otázku predbežnú, súd považuje návrh žalobcu na prerušenie konania za nedôvodný. V zmysle ust. § 164 CSP prerušenie konania súdom je odôvodnené v konaniach, v ktorých výsledok iného začatého konania môže relevantne ovplyvniť výsledok iného konania. Tento záver sa uplatní predovšetkým v prípade, ak takéto konanie vecne, resp. skutkovo súvisí s týmto konaním, prípadne môže významne ovplyvniť jeho výsledok, keď je vhodné vyčakať na výsledok tohto ďalšieho konania tak, aby sa súd vlastným predbežným posúdením otázok, ktoré sa riešia v inom konaní, nedostal do rozporu s právoplatným rozhodnutím súdu. Pokiaľ by aj žalobca nebol povinný platiť zmluvnú pokutu, tento záver nemá žiaden vplyv na posúdenie sporu sp.zn. 20C/87/2006, kde predmetom sporu je nárok na náhradu škody voči správcovi. Keďže takýto dôvod na prerušenie konania súd nevzhladol a žalobca tiež neuviedol, prečo toto rozhodnutie môže relevantne ovplyvniť výsledok v spore sp.zn. 20C/87/2006, súd návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V, zamietol.

21. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal. Žalobca bol v spore neúspešný, žalovaný bol v spore plne úspešný, avšak nárok na náhradu trov konania si neuplatnil a podľa spisu mu žiadne trovy konania nevznikli. Súd nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa v spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I písomne, v dvoch vyhotoveniach (§357 písm. c), m) a n) CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.